

res fuld Krigsskat. Dette forekommer mig at være mere retfærdigt, end at den, som har $7\frac{1}{2}$ Skp. skal være fri, men den Anden, som har $8\frac{1}{2}$ Skp. Hartkorn, skal betale fuld Krigsskat, skjøndt det ikke dermed er sagt, at denne Sidste er bedre istand til at betale end den Første. Det var blot det, jeg vilde bemærke.

Høier: Der er allerede talt saa meget om Krigsskattens Udredelse, at der ikke er meget for mig at sige, og jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger. Naar jeg i Foræning med et Par Andre af Comiteens Medlemmer har stillet det Forslag, at Fæsterne, istedetfor som efter Udkastets Forslag, at give det Halve og Eierne det Halve, skulle, som efter den forrige Krigsskatlov, kun give $\frac{1}{3}$ og Eierne $\frac{2}{3}$ Deel, da er dette, fordi jeg ikke i de Motiver, som ledsage Udkastet, kan finde tilstrækkelig Grund til at forandre den engang brugte Fordeling; thi det synes af Motiverne, som den væsentligste Grund til det forandrede Forslag er, fordi de lave Kornpriser ere indtrufne istedetfor de høiere. Denne Anskuelse kan jeg ikke mene at være slaaende, thi det er jo ganske vist, at de lave Kornpriser trykke forholdsvis ligesaa haardt paa Fæsterne som paa Eierne; af den Aarsag finder jeg ingen Grund til Forandring. Naar der iøvrigt af en æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de District (Rothe) er opstillet en Beregning, der, saavidt som jeg opfattede den, ansatte en Fæsters Indtægt til 50 Rbd. pr. Td. Hartkorn, og en Eiers til 8 Rbd. pr. Td. Hartkorn, da anseer jeg saadanne Beregninger for temmelig ufuldstændige, og skal derfor ikke indlade mig derpaa, men blot bemærke, at den Beregning, den ærede Rigsdagsmand opstillede, ingenlunde kan holde Stik; thi jeg kjender mange Fæstere, der af Gaarde paa mellem 5 og 6 Tdr. Hartkorn, naar Indfæstningen beregnes til 6 pCt., og Kornafgiften til 3 Rbd. Tønden, svare over 30 Rbd. af hver Tønde Hartkorn aarlig til Herfabet.

Angaaende det af Comiteen stillede Forslag, at Præsterne af deres Hartkorn skulle betale lige Skat med andet Hartkorn, da skal jeg henholde mig til, hvad derfor er anført af den ærede Ordfører (David) og Rigsdagsmanden for Randers Amts 2det District (Kinnemann),

der bedre end jeg kunde have fremstillet Comiteens Grunde. Blot skal jeg tilføie, at jeg anseer det billigt, at alt Hartkorn bør betale lige Krigsskat, da al Jord og Hartkorn maa være lige for Staten, følgelig ogsaa Præsternes Hartkorn. Jeg erkjender vel, at Præsterne ikke ere Giere, men Forholdet med dem stiller sig langt anderledes end med andre Brugere f. Ex. Fæstere, der svare Indfæstning og Landgilde, hvorfor Eierne maae deeltage i Krigsskatten. Dette er nu ikke Tilfældet med Præsterne. Staten, som eier denne Jord, har aldeles ingen Nytte af den, og da kun Præsterne have Nytten af deres Jord, synes det ganske billigt, at de udrede den fulde Krigsskat som andet Hartkorn.

Ordføveren: Der er 2 Punkter i denne Paragraph, som have været Gjenstand for Meningsforskjellighed, og som jeg ogsaa maatte antage at ville være det, hvorom Debatten i Særdeleshed vilde dreie sig her i Forsamlingen. Det ene er med Hensyn til Præstjordenes Beskatning, og det er negtelligt, at der ogsaa her i Forsamlingen har udtalt sig forskjellige Ansuelser i denne Henseende; men herom har jeg som Udvalgets Ordfører ogsaa tilstrækkelig udtalt mig igaar. Det andet Punkt, hvorom det maatte formodes, at der vilde finde Meningsforskjellighed Sted i Forsamlingen, ligesom det har været Tilfældet i Udvalget, er i hvad Forhold Brugerne og Eierne skulde staae til hinanden med Hensyn til den Krigsskat, som falder paa Hartkornet. Der er imidlertid ikke blevet talt saameget herom i Forsamlingen, som jeg tilstaaer, at jeg ventede; men da dog den samme Forskjellighed i Ansuelser er fremtraadt, som har gjort sig gjældende i Udvalget, saa anseer jeg det for min Pligt ogsaa nu nærmere at begrunde det Resultat, hvortil Udvalgets Majoritet i Særdeleshed er kommen, medens hele Udvalget var enigt om, at det Forslag, som Udkastet indeholdt, at nemlig Eieren og Livsfæsteren skulde bære hver den halve Deel af Hartkorns-Krigsskatten, ikke kunde erkjendes at være et rigtigt Forhold. Det blev igaar af den høitagtede Finantsminister bebrejdet Udvalgets Majoritet, at dets Forslag ikke beroede paa noget egentligt Princip, og det forekommer mig, at en æret Rigs-